

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrta leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiriste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 13. septembra.

V raznih časnikih se zdaj pa zdaj poudarja, da je težišče evropsko v Peterburgu, potem da je ob Vogezah mnogokrat, pa, da je na balkanskem poluotoku. Vsaka teh verzij ima nekoliko opravičenosti záse, a najbolj naglašá se poslednja. In res ima evropski orijent, ki se sicer Balkan imenuje, toliko zanimivih strani in toliko netila v sebi, da se sme vsaj začasno zmatrati evropskim težiščem ali pa še bolje evropsko Ahilevo peto.

Razmere ob Balkanu so vse od danes do jutri, nič ni stalnega, nego prememba, vse se presnavlja, poraja, spodkopuje, razni močni uplivi bore se za prevago, denar in sladki obeti vabijo jedva probujene narode v svoje mreže, negotova je sedanjost, še bolj pa bodočnost. Zaradi tega imajo državniki posebno pozornost za vse dogodke v podunavskih državah, ki so jim prava šahovna deska, na katerej tekmujejo v svojej lokavosti in prekanjenosti.

Poslednje premembe v Srbiji so marsikoga neljubo dirnole in prejšnja laskava zadovoljnost umaknila se je skrajni nezaupnosti nasproti srbski kraljevini, katerej se podtikajo vsakeršni zavratni in agresivni nameni, tako da morajo Srbi kar z obema rokama zatrtje svojo miroljubnost in svoje mirovne namene in svojo vzajemnost z drugimi narodi balkanskimi.

V tem oziru zdi se nam pomenljiv članek, priobčen pred par dnevi v „Narodnem Dnevniku“, v katerem se mej drugim pravi:

„Srbija po svoji geografični legi potrebuje tesnega prijateljstva. Žal, da se je to prijateljstvo vsled nesrečne konstelacije na obžalovanja vreden način omajalo in da si namesto odkritosrčne in bratske sloge z Bolgarsko polni nezaupanja nasproti stojimo, drug od drugega pričakujoč, da ga nenaadno napade.“

Zaradi tega zmatramo za toliko hvaležnejše delo, da težimo po iskreni zvezi z narodom rumunskim. Ta zveza naj bi bila prvi korak na potu do uresničenja solidarnosti vseh balkanskih narodov. Srbi in Rumuni imajo v mnogočem iste interese, iste prijatelje in iste sovražnike. Obramba proti skupnemu sovražniku bila bi nam zedinjenim ložja, nego če ostanemo ločeni.

Mej Srbsko in Rumunsko ni nikacih prepornih interesov. Naše obestranske narodne težnje si ne nasprotujejo v nobenem oziru. Obe pa imata iste nasprotnike. Na ozemlja, ki so predmet narodnemu hrepenenju vsacega istinitega rumunskega rodoljuba, nemajo Srbi niti najmanjše težnje, isto tako so na drugej strani popolnoma brezbržni za one dežele, ki so po pravici narodna posest naroda srbskega. Zaradi tega in ker se obestranski interesi niti v jedni točki ne križajo, je mej Srbi in Rumuni sporazumljenje, vкупno postopanje in celo zveza prav lahko mogoča.

Srbska in Rumunska imata vkupe osem milijonov prebivalcev in moreta v slučaju vojne več nego pol milijona vojakov postaviti na bojišče. To je vojna sila, katere ni smeti nizko ceniti in o zahtevah obeh teh držav bi se ne prestopalo tako lahko na dnevni red, kakor se, žal, sedaj dogaja, ko sta obe osamljeni. Nepotrebno je naštevati koristi, ki bi kakor za nas, tako tudi za Rumunsko nastale, ko bi začeli postopati solidarno. Solidarnost mej Srbijo in Rumunijo bila bi kal oni veliki solidarnosti, ki je odmenjena, da bode obezela vse narode balkanske, kakor hitro se bode posrečilo, poravnati vse danes mej njimi še obstoječe malenkostne razlike. Dokler tega ni, težiti je vsaj za tem, kar je že danes možno in to je: zveza mej Srbsko in Rumunsko. S tem opominom obračamo se do vseh rodoljubov in obeh deželah in pozivljemo jih, da soglasno z nami kličejo: „Živela Srbska in Rumunska!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. septembra.

Berolinski listi vidijo v imenovanji grofa Thuna namestnikom češkim nevarnost za duvalizem. Jedinstvo države se bode zopet bolj oslabevalo in kmalu bode Avstrija le „geografičen pojem“, kakor je bila nekdanj nemška zveza. Iz tega se razvidi, da jim v Berolinu ni nič prav po volji sprememba namestništva v Pragi. Da bi Čehi ne dosegli svojih pravic, hočejo doseči s tem, da strašijo Avstrijo, da bode popolnoma oslabevala, če izpolni Čehom njihove želje.

s kučmami na glavah, potegnenimi preko ušes, na rokavah z jednoprstnimi rokavicami, s cepci okovanimi z žebli in železom, s svetlimi kosami, z novo nasajenimi vilami, s starimi zarjavlimi puškami, katere so s težavo devali na ramo in z dolgimi meči ob boku, ki so bili v istini še iz tridesetletne vojske.

Trpelo je dolgo, preden so se odločili, da bi se uprli gôspodi, da bi jim pokazali, da imajo v telesih še dušo in da doslej še neso tako nizko, kakor nema stvar, ki ti, ako jo breneš, še obliže nogo. Trpelo je mnogo let, preden so Podlesci prilezli iz svojih hiš in iz svojih koč na božje solnce s povzdignjenimi glavami, z očmi polnimi ognja in z obrazi, ki se neso povešali k zemlji in se neso tresli od strahu pred milostljivimi in blagorodnimi gospodi na dvorih in gradovih.

Zgodovinski robotni patent stal je v Čehih mnogo drage, dobre krvi in mnogo mladega življenja. Podlescem razvil se je v glavah stoprav sedaj in podnet v nezadovoljnih možganih in v tesnih prsah bila so ostrá povelja o pokapljanji mrtvecev in o zrušenji polunočnice — na videz malenkostne iskricke, ki pa so v kratkem zrastle v žar, ki bi bil gospodi skoro izžgal oči. Naglo zapiranje sveto-

Vnanje države.

Kakor se poroča „Presse“, širi se po balkanskih državah pamflet z naslovom: „Deset zapovedij Rusije“. V tem pamfletu se trdi, da je vojna mej Rusijo in Avstrijo neizogibna. Vzhodno Galicijo mora dobiti Rusija. Sedmograško, vzhodni Banat in južno Bukovino bode morala Avstrija odstopiti Rumuniji, Bosno, Slavonijo in Bačko pa Srbiji, knez črnogorski mora postati kralj srbski, kralja rumunskega morajo izgnati in ga nadomestiti s pravoslavno dinastijo. Vse pravoslavne cerkve imajo se združiti z rusko ter vsi katoliki in protestanti izgnati iz balkanskih pokrajin. To so baje smotri ruske politike.

Minulo soboto bil je imendan kraljice srbske Natalije in bila je tem povodom slovesna služba božja v cerkvi sv. Natalije. Opazilo se je pa, da k tej službi božji ni bilo niti kralja niti regentov niti ministrov. Vzlic temu pa je bila cerkev polna. Došlo je mnogo odličnih dam. Prišle so bile soproge višjih državnih dostojanstvenikov, mej drugimi gospa Sofija Ristićeva, soproga prvega regenta, gospa Gruićeva, soproga ministerskega predsednika. Prisoten je bil tudi bivši generalni konzul v Sofiji Danić, ki se je postavil na čelo agitacijskemu odboru, ki deluje za kraljico. Več hiš bilo je razobesilo zastave.

Turčija Bolgariji nič prav ne zaupa. V Carigradu so preverjeni, da Srbija ne misli začeti vojne in zaradi tega so si tolačili, da jih je bolgarska vlada le zaradi tega opozorila na srbska oboroževanja, da bi prikrila namen bolgarskega oboroževanja. Turški državniki sodijo, da se Bolgarija ne oborožuje, ker se boji vojne s Srbi, temveč se le pripravlja, da napade Turčijo in jej odtrga Makedonijo, ali pa, da proglasi svojo nezavisnost. Zaradi tega je pa turška vlada v svojem odgovoru na bolgarsko notifikacijo tako naglašala, da je Bolgarija sestavni del Turčije in da je Srbija nezmožna napasti Bolgarijo. Nek bolgarski list pa oporeka, da bi bila Bolgarija opozorila Turčijo na srbsko oboroževanje in da je torej tudi izmišljeno, da je Turčija odgovorila, da je Bolgarija sestavni del Turčije. Nam se dozdeva, da bi bolgarska vlada sedaj rada utajila dotični odgovor, ker jej ne ugaja.

Dosedaj v Rusiji ni bilo zakona, ki bi bil dovoljeval Rusom izstopiti iz ruske državljanske zveze. Sedaj je pa rusko ministerstvo izdalo naredbo, po katerej bode marsikak Rus zgubil državljanstvo. Vsakdo namreč zgubi državljanstvo, katerega bi kako državno administrativno oblastvo ali pa sodišče iz inozemstva pozvalo, pa bi ne prišel.

Izvestje, da francoska vlada hoče dovoliti, da kandidujejo osebe, katere je obsodilo državno

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XVIII.

(Dalje.)

Vesti o nemirih v Podlesji bile so pretirane, morebiti nalašč raztresene mej ljudi in s peklenskim preračunjenjem naslikane s črnimi, strašnimi barvami. Zato prišli so tudi vojaki z gromenjem bobnov z razvitimi zastavami in donenjem vesele godbe.

A jedro resnice bilo je vendar v teh govoricah.

Od Bulichova daleč do Kounov, od Novega Strašca do za Opočnim in še naprej, skoro do mej češkega jezika na levem bregu Oharčine, podobne so bile mirne vasice osjim gnezdrom in vaščanje razburjenim osam, katere je razdražila roka objestneža.

Kjer so bile v vaseh cerkve na vrhovih in okrog pokopališča ograjena z zidovi, stali so kmetje na straži z najrazličnejšim orožjem v desnicah. Bil je čuden pogled na njihove postave, zavite v kožuhe,

večerno razletelo se je v Podlesji hitro kakor bliski in uplivalo tudi kakor bliski, kadar bijejo v strehe, in za njimi dvigajo požarni slopovi.

Ko se vse povsodi raduje, ko vse povsodi poje: veselimo se, ko vse povsodi pozdravlja Odršenika v jaslicah, pošiljajo gospôda v tihe vasi, v mirne hiše svoje lovce.

V okolici Pochválova, vasice skoro tako rekoč zarastene v gozdih, ovladoval je misli vseh ljudi metljár Rozhoda. Metlarji v Podlesji tvorili so posebno zadrugo, dasi neso imeli praporov in listin s starimi pečati. Vedeli so o vsaki strehi, žive li pod njo dobri ali zli ljudje. Rozhoda bil je starosta metljarske zadruge, že zato, ker je znal čitati, včasih prinesel je tudi v oddalnejši vasi knjigo, katero mu je izročil Refunda. Rekali so o njem, da je njegova desna roka. Ako je čul Rozhoda take besede, nasmehnil se je vselej samoljubno. Poslednji čas videli so večkrat pri njem Refundo. Metljár je tudi malo delal, protje ležalo je na dvorišču in na tleh skoro nedotaknjeno. Včeraj prebil je Refunda pri njem dobri dve uri.

„Priprave trpele so že preveč dolgo. Ali hočeš vzeti tukajšnje vasi na svojo skrb?“

„Vzamem jih, Refunda! Saj že ne morem pri-

sodišče, bilo je napačno. V Parizu je nek hussier bil poskusil napovedati Boulangerjevo in Rochefortovo kandidaturo, pa so ga zavrili. Potem bode torej vsak glas neveljaven, ki ga bode kdo oddal Boulangerju, Dillonu in Rochefortu in kdor bi zanje agitiral, bode kaznovan. Vest, da vlada hoče dopuščati, da kandiduje Boulanger, objavili so bili francoski oficijozni listi, zatorej smo mislili da je resnična. Govori se pa, da je več ministrov bilo za to, da se dovoli kandidovati Boulangerju, Rochefortu in Dillonu, samo Constans se je temu protivil, in njegova je nazadnje obveljala.

Govori se zopet, da pojde **nemški** cesar, ki potuje v oktobru v Atene, pri tej priliki v Carigrad, da pohodi **turškega** sultana. O tem se je že jedenkrat govorilo, a se je pozneje zatrdjevalo, da cesar ne pojde v Carigrad, ker ni pričakovati, da bi sultan kedaj vrnil pohod. Nekoliko so pa tudi v Berlinu bili na Turčijo nevoljni, da neče pristopiti tripelalijanci.

Dopisi.

Od Pesnice 10. septembra. [Izv. dop.] Živemu človeku se vse primeri, mrtvemu pa jama. Tudi nam Slovencem so se pripetile že čudne reči in se še dogajajo, jedna takšna sicer neverojetna, ali kakor vse kaže, resnična je ta, da dobimo v čisto slovensko vladikovino naščine nevesčega škofa.

Nihče pri nas raznim telegramom ni hotel verjeti, kajti nikdo si g. opata Murnika ne želi; tem bolj neverni Tomaži so pa bili vsi oni, ki poznajo g. opata. Že 35 let živi zunaj domovine svoje, mrvico slovenščine, katero je morda znal, je že davno pozabil. Vender bi mu krivico delali, trdeč, da je že vse pozabil; s hlapci in deklami se še sporazume za silo, kadar pride na graščino svojo v Svičini.

Kaj bode počel mej čisto slovenskim narodom? Kaj mej omikanim duhovništvom? Morda bode škof le za peščico Mariborskih in Celjskih urgermanov?

Bilo je pred kakimi šestimi tedni, da se je g. opat v pričo več slovenskih in nemških duhovnikov izrazil: Ich könnte nicht slovenisch predigen. Mi spoštujemo gosp. opata osobo; mi cenimo njega osobne vrline; ali mi zmatramo tudi g. opata dovolj značajnim možem, da bode „sic stantibus rebus“ odklonil mu ponujeno škofovsko mitro.

Rajni vladika postal je v drugih odnošajih škof. „Tempura mutantur et nos in illis“. Dandanes mora biti škof zajedno izobražen Slovenec, drugače gre njegov ugled. Le malo let še, in sami mladi duhovniki bodo župnikovali; že sedaj prodira slovensko uradovanje. Kaj bode potem gosp. Murnik počel mej vroče svoje ljudstvo ljubečim in narodno vzgojenim in omikanim duhovništvom? Se li hoče na stare dni učiti slovenščine? No, in ako bi tudi imel najboljšo voljo v tej dobi to ne gre več. Murnik — Kaln: narodna in cerkvena beda.

Že jedenkrat omenili smo v tem listu cerkvenih dekretov glede dolžnosti škofovskih. Naj nam bode dovoljeno, da je ponovimo.

Tridentinska sinoda določuje sess. V. c. II. de reformat: „Quia vero Christianae Reipublicae non minus necessaria est praedicatio Evangelii, quam lectio et hoc est praecipuum Episcopo-

čakati! Kadar prodremo do tebe, rekel mi boš, da najino znanje ni bilo zaman...“

Od tega pogovora ni minil niti dan, ko se je v Pochvalovem razlegel zvonec in je za zvoncem zagrmel Rozhoda:

„Prašam, ali ni gospóda ravno taka kakor Herodež? — Prašam, ali ni gospóda hujša kakor Herodež? — In veste, kaj se je zgodilo Herodežu, ker je dal pobiti toliko nedolžnih otrok? — Črvi pojedli so ga za živa. Gospóda pa bodo poplačali naši cepci, naše vile, naše kose! Kateri imate tope kose, je nabrusite, in kateri imate neokovane cepce, nesite je kovaču. — Po konci! Po konci!“

In metljar Rozhoda zvonil je v Pochvalovem z zvonom, da je bilo čuda, da ni odtrgal vrvi in da ni odletel kembelj.

„Po konci, kmetje! — Gospóda nam jemljejo naše pokojnike, jemljejo nam Boga, potem jemali vam bodo žene, vaše hčere, — sinove jemljejo vam že zdaj! — Jemljejo vam je v vojake, da bi branili njihove glave, da bi jih izurili na nas. — Po konci, kmetje!“

In metljar Rozhoda začel je zopet zvoniti.

Ljudje so se stekali, poslušali ga, križali se, lomili roke, kleli, da so se gozdovi tresli, in kovač koval je cepce, kjer so mogli kake dobiti.

(Dalje prih.)

porum munus, statuit et decrevit eadem sancta Synodus, omnes Episcopos teneri per se ipsos ad praedicandum sanctum Jesu Christi evangelium.“

Sess: XXII. cap. II. de reform.

„Episcopus idoneus sit ad alios docendos.“

Sess: XXIV. cap. VI. de reformat:

„Ut fidelis populus ad suscipienda, Sacramenta majori cum reverentia atque animi devotione accedat, praecipit S. Synodus Episcopis omnibus, ut prius illorum vim et usum prosusciplentium captu explicent.“

Sveta sinoda imenuje torej prepoved in pouk najglavnejšo dolžnost škofovsko, kako pa mora vladika izpolnjevati to sveto svojo dolžnost mej nami, ako ni več jezika našega.

Iz Vipave 11. septembra. (Slavnost petindvajsetletnice čitalnice Vipavske.) Vipavska čitalnica že dolgo ni videla toliko ljudstva zbranega v prostorih svojih, kakor dne 8. t. m. Od vseh strani prišli so rojaki, da prisrčno pozdravijo njo, ki se je dolgih 25let prizadevala za narodne svetinje, njo, ki je širila omiko po dolini, in bode krepka in čila nadaljevala svoje delovanje.

Odičena bila je čitalnica s zastavami, kakor tudi druge trške hiše. Na dvorišči ob čitalnici napravljen je bil poseben paviljon z odrom in plešiščem ter bil ukusno okrašen z duhtečo hojevino, mej katero sta bili postavljeni podobi presvetlega cesarja in mile cesarice. Vrle Vipavke darovale so zastavi v istini krasen trak z napisoma: „V spomin 8/9. 1889!“ in „Vipavke narodni čitalnici!“ Trak pripel se je zastavi ob 9. uri zjutraj in potem so se slavitelji z zastavo udeležili izleta v bližnji Log, kjer se vsako leto na ta dan obhaja slovesen praznik. Vrlim Vipavkam se na tem mestu še jedenkrat zahvalujemo, za tako krasen in izboren dar ter jim kličemo iskren „Živile!“ — A ob jedni uri popoldne imel je biti banket, a izostal je, ker so se vabila iz raznih ovirajočih vzrokov razposlala udeležnikom prepozno in se tako nihče oglasil ni. Vender se nas je zbrala pri kozarci vina vesela družba. Prava veselica pričela se je pa še le zvečer. Petje bilo je precizno in vzbudilo je občno naudušnost v poslušalcih. Vodil je petje gospod A. Lavrenčič.

Posebno je občinstvu ugajala „Zrinski Frankopanka“ katera se je na burno zahtevanje morala ponavljati. Sodeloval je pri petji novo ustanovljeni pevski zbor Sturški, ter tako posebno pripomogel k poveličanju te redke slavnosti. Vsem gospodom pevcem lepo hvalo in željo, da vstrajno nadaljujejo in goje krasno petje, katero blaži srca človeška!

Druga točka je bila v spomin 25letnice čitalnice, deklamacija; katero je zložil gospod J. Kostanjevec, a deklamovala gospodična Amalija Hribarjeva. Vsi navzočni so deklamacijo z burnim odobravanjem vsprejeli in gospodični Hribarjevi moramo le častitati, zahvaljuje se jej na tako izbornem deklamovanju. Gospod Kostanjevec in gđ. deklamovalka pozvana sta bila večkrat na oder!

Slavnostni govor imel je gosp. državni poslanec dr. Ferjančič. Takoj pri nastopu bil je govornik vsprejet z naudušenimi žvioklici. Izborni govor bil je vsem poslušalcem nenavadno užitek in napravil je velik utis. Izvrstnemu govorniku in neupogljivemu zastopniku našemu zahvalujemo se najiskreneje na slavnostnem govoru! — Igra „Svoji k svojim“, katero je bilo okrajno glavarstvo Postojnsko prepovedalo, igrala se je vender, kajti dovolilo jo je na telegafično prošnjo visoko c. kr. deželno predsedstvo. Navzlic vsem oviram zvršila se je nepričakovano dobro. Sodelovale so gospice Amalija Hribarjeva, Ivanka Deklevova in Tina Premrlava. Vse so se pokazale izvrstne igralko, posebno nam je ugajala gđ. Hribarjeva. Hvala jim! Isto tako so izborni pogodili uloge svoje gg. Kostanjevec (Pilkovič), Mežan, Dekleva in Pegan. Vsem lepo hvalo! Vsem udeležencem zakličem naj še jedenkrat besede, s katerimi končuje slavnostni prolog:

„Bog živi čitalnice naše častice,
Bog narodne dolgo Vas živi slavilce!“

Došli so ti-le telegram:

Reka. — Bila si mej prvimi buditeljicami narodne zavednosti, slava ti za to, a slavna bodi tudi v bodočnosti! Živela, rastla in cvetela!

Josip Gorup.

Ljubljana. — Ponosna na svoj dom, kateri slavi danes 25letnico borbe, za obstanek svetinje svoje, kličeva zbranim častilcem gromoviti „Živio!“

B. t. C. U. Z. domačina.

Trst. — Vašemu neumornemu društvu dolgotrajen obstanek in sijajne uspehe naprej!

Tržaški Sokol.

Ljubljana. — Svoji mlajši sestri k prazniku 25letnice krepki „Na zdar! in Na mnoga leta!“

Čitalnica v Ljubljani.

Solkan. — S teboj sestra Vipavska se danes v duhu srčno raduje. Solkanska čitalnica.

Novo Mesto. — V duhu navzoč, dasi ne smemo „Svoji k svojim“. Živeli, vsi udeleženci slavnosti!

Rihard Dolenc.

Reka. — Živela uspehov polna probuditeljica naroda! Živeli Rojaki! Aleksander Budau.

Opatija. — Raduj se ves slovanski svet veličastnega narodnega slavlja! Ponosna bodi lepa Vipavska dolina na svojo dobro vzdržano čitalnico, v kateri se slavi danes 25. obletnica njenega obstanka. Želiva jej srečno bodočnost.

Alešovec, slikar; Tomažic, trgovec.

Trst. — Na petindvajsetletnem trudapolnem pa uspešnem delovanju častita presrčno

Slovanska čitalnica.

Iz Novega Mesta 11. septembra. [Izv. dop.] Dne 7. septembra so priredili s sodelovanjem gospic: Lina Bučar, Olga, Eleonora in Micika Dev in gospodov V. Tuček in L. Straus tukajšnji velikošolci v prid podpornemu društvu za velikošolce na Dunaji koncert z jako zanimivim programom, kojega vse točke so se izvršile prav dobro. Že prva, jako ljubka skladba našega dobro znanega g. o. Hugolina Sattnerja „Po zimi iz šole“, mešan zbor, je uvel poslušalce takoj v pravo voljo. K temu dobremu prvemu utisu je posebno pripomogel ženski kvartet prej navedenih gospic.

V dvospevu za sopran in alt „Barkarola“ je gospica Micika Devova s svojim prekrasno donečim glasom poslušalce tako unela, da ploskanja ni bilo konca, dokler se dvospev ni z istim uspehom ponavljal. Glasu gospice Micike Dev obetamo pri prikladnem izobraževanju lepo bodočnost.

Izmej obilih družih pevskih točk sta posebno dopadala F. S. Vilharjeva: „Mornar“ in „Prvi cje-lov“, ki ju je z velikim priznanjem pel gosp. Josip Germ, čegar lepi bariton nas je oveseljeval že marsikaterikrat.

Godbenih točk je imel program tri, mej katerimi se je posebno lepo izvela Fr. Schubertova sonata, op. 137, Nr. I. za piano, na katerem je sviral g. Oskar Dev, in za gosli, ki so v rokah bivšega kapelnika mestne godbe, g. V. Tučka z nova dokazale njegovo sicer nam že dobro znano virtuosnost.

Z muzikaličnim uspehom je bilo občinstvo več ko zadovoljno, ne tako pa koncertanti z gmotnim. Občinstva je prišlo z ozirom na dobrodelni namen kaj malo. Čuli smo različne uzroke za to: da je bil čas neugodno izbran, češ, da se pri nas „saison morte“ čuti še bolj, kakor v kaki rezidenci; drugi so menili, da se je premalo storilo za objavljenje nameravanega koncerta, slišalo se je celo, da se je pogrešala mej velikošolci samimi tista jedinstvo, brez katere je vsako početje nemogoče najbolj pa umetniško. Mi tega ne verjamemo, če pa je morebiti vender kaj res na tem, potem bi priporočali našim mladim rojakom, naj se ogibajo tega nedostatka, ki pri nas v malih krajih tako zelo razjeda prijetnost socijalnega življenja. Velikošolci naj so nam „fili-strom“, ki smo sicer pri njih na kaj slabem glasu, v tem oziru v izgled, ter naj časih tudi prezro, če se ne vrši vse po mislih vsacega posebej izmej njih. Zahvalujemo pa se jim vsem skupaj za lepi večer.

Domače stvari.

— (Jugoslovanski klub.) V mnogih nemških listih razpravlja se vest, da bodo slovenski in dalmatinski poslanci napravili poseben klub, in našteva se že, kdo izmej slovenskih poslancev še ostane v Hohenwartovem klubu, kdo pa se bode ločil. Resnici na ljubo konstatujemo, da so vse te vesti pognale iz prebujne semitske domišljije dotičnega časnika.

— (Vladika Strossmayer) odpotoval je v Serajevo in prenočil v sredo v Brodu, kjer mu je meščanstvo „bez razlike vjeroizpovedi“ priredilo sijajno ovacijo. Pevsko društvo „Davor“ pelo mu je pod oknom, baklade udeležilo se je najodličnejše meščanstvo in gasilno društvo korporativno. Včeraj odpeljal se je, kakor javlja „Obzor“, Strossmayer dalje, z njim pa tudi vladika Posilović, odvetnika dr. Posilović in dr. Brlić in drugi.

— („Glasbene Matice“ poziv.) Oni učenci, ki žele ustopiti v šolo „Glasbene Matice“ zglase naj se 16. in 17. septembra t. l. od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne v šolskih prostorih (Virantova hiša II. nadstropje), kjer se bode vršilo upisovanje. Poučevalo se bode v igri na klavirju, na goslih in na raznih drugih instrumentih, v petji, teoriji in harmoniji. V glasbeno šolo vsprejmo se samo otroci udov „Glasbene Matice“. Učnina za jednega učenca znaša 1 gold. na mesec, udnina za rodbino 2 gld. za celo leto in upisnina 1 gld., katere zneske uplačati je takoj pri vsprejemu. Učenci, ki se bodo pozneje oglasili, se ne bodo mogli vsprejeti. Odbor.

— (Gosp. prof. dr. Krek) pripeljal se je včeraj iz Gradca v Ljubljano, danes pa odšel na kratke počitnice na Gorenjsko.

— (Spomenik L. Žvabu,) odkril se bode, kakor sino že jedenkrat omenili, v nedeljo 15. t. m. na pokopališču v Dutovljah. Vspored slavnosti je naslednji: 1. Blagoslovljenje spomenika. 2. Pesem „Blagor mu“. 3. Nagovor. 4. Pesem „Molitev“. Tržaški rodoljubi pojdejo peš na Opčine, od koder se popeljejo na voze v Dutovlje. Gotovo bode v nedeljo mnogo občinstva prišlo na grob prerano umrlega urednika in pisatelja Žvaba.

— (Iz Zagreba:) Danes zjutraj izpustili so iz kaznilnice v Lepoglavi Davida Starčevića, ki je svojo kazen srečno prestal.

— (Klub slovenskih biciklistov) priredi v nedeljo 15. t. m. pri ugodnem vremenu svoj prvi jesenski izlet v Lavrico. Odhod točno ob dveh od Fröhlichove hiše na Dunajski cesti. Gg. društveniki vabijo se, da se gotovo v polnem številu udeležijo. Gospoda vabljeni gostje odpeljejo se v vozovih.

— (O zabavnem vlaku na Gorenjsko) piše nam prijatelj našemu listu, da je bila stvar še mnogo hujša, nego smo mi pred par dnevi omenili. Dasi se je znalo, koliko romarjev in izletnikov se je odpeljalo iz Ljubljane na Gorenjsko, se v Lescah vender ni skrbelo za potrebne vagonne. Ljudi, ki so plačali za tretji razred, gonili so uradniki v vagonne za živino in to na jako surov način. Ko je znan trgovec iz Ljubljane rekel, da je plačal za tretji razred in se hoče tudi v tretjem razredu voziti, sicer ostane v Lescah in bode od državne železnice zahteval odškodnino, dal mu je železnični uradnik Lehmann zaušnico. Trgovec zahteva na to pritožno knjigo. Sprva mu je neso hoteli dati, a ko je opazil, da bode pa v Ljubljani v pritožno knjigo zapisal svojo pritožbo, dali so mu jo vender. Trgovec je popisal svoj dogodek, a ko je uradnik videl, kaj piše, hotel mu je knjigo iztrgati, češ, da mu je žal, da mu je dal pritožno knjigo in „dass diese Kritzerei hineingekommen ist.“ Razven rečenega gospoda se še sedem družih osob ni hotelo odpeljati v vagonih za živino in ko so se tudi te osebe kot priče soppodpisale v knjigo, spodili so jih železnični uradniki s perona z besedami: „Ihr habt hier nichts zu suchen!“ Drugi dan odpeljalo se je vseh 8 osob z istimi kartami, ki so veljale le za 8. dan septembra. V prvo je konduktér ugovarjal, da bode treba plačati še jedenkrat, pozneje se pa ni več prikazal. Proti uradniku Lehmannu uložil je Ljubljanski trgovec zaradi zaušnice že tožbo pri okrajnem sodišči v Radovljici, glavnemu vodji državnih železnic, baronu Czediku pa je poslal natančen popis, kako so se železnični uradniki v Lescah obnašali dne 8. t. m.

— (Enketna komisija) za pretresanje gospodarskih razmer istrskega kraja, osobito gozdnih zadev v Podgradskem okraju snide se dne 18. t. m. v Podgradu. Najprej obravnavala bode stanje gozdne zadruge v tej občini, potem v Jelšanah in v Materiji. Člani te komisije so gg. vitez Guttenberg, gozdni nadsvetnik, okrajni glavar vitez Jettmar, dr. Ivan Canciani, Slavoj Jenko, župan v Podgradu, Gašper Kastelic, župan v Materiji, Seb. Pipp, župan v Jelšanah, deželni poslanec dr. Laginja kot predsednik.

— („Bratovščina hrvatskih ljudi u Istri“) imela je v preteklem letu 5837 gld. 14 kr. dohodkov, 5673 gld. 29 kr. izdatkov, torej 163 gld. 85 kr. prebitka. Premoženja pa ima to velevažno in koristno društvo 7769 gld. 85 kr.

— (Trorazredna ljudska šola v Toplicah) doposlala nam je letno poročilo. Iz njega izvajamo, da je na tej šoli bilo koncem leta 101 učenec in 81 učenk, vkupe 182 otrok. Poučevali so na tej šoli gg.: Ferdo Kalinger, nadučitelj in odja; Josip Kos, katehet; Alojzij Potokar,

učitelj in Gizela Ekel, učiteljica. V krajnem šolskem svetu pa so gg.: Avgust Kulavic, župan in zdravnik (predsednik); Ivan Babnik, župnik (podpredsednik); posestnika Josip Klinc in Andrej Poglajen in nadučitelj Ferdo Kalinger. Novo šolsko leto se prične dne 16. oktobra.

— (V Mariboru) dobi poštni urad novo poslopje, katero bode stalo okolu 80.000 gld. Potrebni prostor bode mesto poštnemu eraru prodalo za dosti dobro ceno.

— (Pismonosci na deželi,) ki mnogo krat prenašajo mnogo denarja in so zaradi tega često v nevarnosti življenja, oboroženi bodo z revolverji.

— (Konjska dirka v Šentjarneji), prva velika dirka prirejena od ces. kr. kmetijske družbe kranjske za celo deželo, vršila se je v sredo 11. t. m. popoldne ob najlepšem vremenu. Ljudstva bilo se je že dopoldne ob premovanju mnogo nabralo, popoldne ga je pa toliko došlo, da stotine voz in kočij na Šentjarnejskih dvoriščih prostora neso dobile. Smemo reči, da je prišla v sredo v Šentjarnej vsa zavedna Dolenjska skupaj in celo daljno Kočevsko odposlalo je zastopnike svoje in tudi tekmovalce k dirki. Dirkališče bila je cesta mej Šentjarnejem in mej jeden kilometer proti Kostanjevici oddaljenem mestom, koder so bili cilji in razsojevalni odbor ter stotine občinstva. Razsojevalni odbor bil je sestavljen iz udov konjarskega odseka to je gg.: Dr. Rudescha (predsednika), ritmajstra Hanslička, Lenarčiča, Perdana, Pirca ter Jos. Fr. Seuniga in iz gospodov, s katerimi se je odsek pomnožil, to so deželne nadsodnije svètnik Brunner iz Kočevja, vodje Rih. Dolenc iz Grma, posestnik Julij Treo iz Malevasi, posestnik Kastelic iz Kandije, vitez Langer iz Praseka, grof Margheri iz Otočic, župan Poljanec iz Šentjarneja, vitez Savinsehegg iz Metlike in posestnik Wutscher iz Brezovice. K tekmovalcu oglašilo se je 39 posestnikov s svojimi konji. Natančno ob 3. uri pričelo se je dirkanje, in sicer za naslednjimi uspehi: V I. oddelku: Dirka treh in štiri letnih kranjskih žrebcev in kobil dirkalo je 14 konj. Dolgost dirkališča 1000 metrov. Prvo darilo 100 gl. (drž. darilo), drugo darilo 40 gl., tretje darilo 30 gld. Prvi prišel je na cilj s svojo kobilo „Mirno“ J. Rus iz Mirne peti, v 2 min 44 $\frac{1}{2}$ sekunde. Drugi je prišel Ivan Dornik iz Krške vasi s svojo kobilo „Verzo“ v 2 min. 46 $\frac{3}{4}$ sek. Tretji je prišel Ant. Straus iz Kostanjevice s svojo kobilo „Pluto“ v 2 min. 53 $\frac{3}{4}$ sek. — V II. oddelku: Dirka starejših kranjskih žrebcev in kobil, dirkali so 4 konji. Dolgost dirkališča 2000 metrov, darilo prvemu 60 gld., drugemu 40 in tretjemu 30 gld. Prvi prišel je na cilj s svojo kobilo „Filaks“ Martin Rangus iz Sela v 5 min. 59 $\frac{3}{4}$ sek. Drugi je prišel Anton Straus iz Kostanjevice s svojo kobilo „Cibo“ v 6 min. in 8 $\frac{1}{2}$ sek. Tretji je prišel Ivan Stih iz Malene s kobilo „Pluto“ v 6 min. 13 $\frac{3}{4}$ sek. V III. oddelku: Dirka za konje brez razločka starosti in spola, tudi za valahe, ki so najmanj jedno leto lastnina kranjskega posestnika bilo je prijavljeno 21 konj, a dirkalo je le 16 konj, ker štirje neso prišli k dirki, a jeden je bil odvržen, ker ni imel pravice dirkati, kakor se je pozneje dognalo. Dirkališče bilo je 2000 metrov dolgo, darilo prvemu 50 gld., drugemu 30 gld. in tretjemu 20 gld. Prvi prišel je na cilj s svojim valahom „Abukrezom“ Iv. Dornik iz Krške vasi 5 min. 12 $\frac{1}{2}$ sek. Drugi je prišel Teodor Luckmann iz Šmarja s kobilo „Almo“ v 5 min. 30 $\frac{1}{2}$ sek. (gosp. Luckmann prepustil je darilo odseku v pokritje stroškov). Tretji je prišel Fran Sterle z valahom „Miškom“ v 5 minutah 36 $\frac{3}{4}$ sek. Po končani dirki je tajnik Pirc pozval navzočne gospodarje na podlagi te dirke uriti in vaditi konje svoje, zlasti pravilnejše voziti in predsednik presojevalnega odbora gosp. dr. Rudesch iz Ljubljane razdelil je potem ob 1 $\frac{1}{4}$ na 6. uro.

— (Iz Oreha pri sv. Tomaži) se nam piše: „Nekdo je poročal „Slovenskemu Gospodarju“, da je trtna strupena rosa uničila gorice v Ormoškem okraju, posebno pa vzhodno polovico. To poročilo je ravno narobe, kajti vzhodni del je srenejši od zahodnega, tako, da bodo imeli vinogradniki tu in tam letos boljše bratev, nego so jo imeli v preteklem letu. Zato pa hodijo ljudje že sedaj radi v gorice grozdje mecat.“ (Ostalega dopisa ne moremo priobčiti, dokler, nam g. dopisnik kaj več ne pove o „decobrancih“ in njihovem čvet rospvu. Uredn.)

— (Novomeška čitalnica) priredi v nedeljo dne 15. septembra 1889 v slovo odhajajočih diletantij, gospic Tonice, Olge in Eleonore Dev, dramatično predstavo: „Čevljar baron“, šaljiva opereta v treh dejanjih, po nemškem posnel J. Alešovec. Petje spremlja oddelek mestne godbe. Po igri ples Začetek ob polu osmih. Ustopnina: Sedeži prvih štirih vrst po 40 kr., drugi po 30 kr.; ustopnice za stoječe po 25 kr.; dijaški biljeti po 20 kr. Sedeže prodaja iz prijaznosti g. Krajec do nedelje opoldne.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kiel 12. septembra. Carjevič dospel na jahtu „Carevna“ ob 3 $\frac{1}{4}$ popoldne semkaj. Vse ladije v luki so pozdravljale, vsprejeli so ga admiral, vse častništvo, generalni lajtnant Goltz, polkovnik Villaume in gospodje, odločeni za častno službo. Carjevič odpeljal se je takoj v двореc, kjer ga je vsprejela princesinja Irene. Mesto je praznično okrašeno.

Kiel 12. septembra. Carjevič odpeljal se je po obedu v dvorci v odprtem vozu na kolo-dvor, poslovil se ondu z admirali in častniki in se s cesarskim posebnim vlakom ob 4. uri 45 minut v Hanover odpeljal.

Bukurešt 12. septembra. Gagrinova plovbena družba dobila dovoljenje, da sme v Galaci in Turn-Severinu sezidati rezervoarje za petrolje.

Novi York 12. septembra. Na severni obali Atlantskega morja razsaja strašen vihar. Veliko ladij se je razbilo, mnogo ljudij poginilo.

Novi York 12. septembra. Kakor se javlja, vihar preteklo noč ni ponehal. Atlantic City je preplavljeno. Škoda na obali new-jerseyjski izredno velika. Več ladij se je razbilo, 37 osob potonilo.

Hanover 13. septembra. Veliki knez carjevič semkaj dospel. Cesar ga je na kolo-dvoru vsprejel ponavljaje objel in se z njim v odprtem v čveter predpreženem vozu peljal v двореc, kjer sta se cesarica in carjevič najsrčnejše pozdravila.

Munden 13. septembra. Pri obedu napil cesar provinciji Westfalen, izražajoč željo, da bi zelenela in cvetela, da bi sinovom njenim bilo dano, da bi slavo in zmago priborili zastavam svojim.

Antwerpen 13. septembra. Poročilo guvernerstva na pravosodnjega ministra konstatuje, da se preiskava nadaljuje. Uradno število mrtvih 72, ranjencev po bolnicah 114.

Razne vesti.

* (Glavna obravnava) proti souredniku „Kurjeru Lwowskega“, Beloslavu Vyslouchu, in tovarišem zaradi skrivnega združevanja bode dne 25. t. m. pred deželnim sodiščem v Levovu.

* (Smrtni obsodbi.) Sodišče v Osjeku izreklo je 4 t. m. dve smrti obsodbi. Nesrečna obsojenca sta Elek Magos, 60letni stavec, in njegova ljubimka Agata Kokanovičeva, jako brdka 27letna ženska, katera je dne 2. junija t. l. v Diakovarskih vinogradih s svojim starim ljubimcem umorila svojega mladega soproga Elijo. „Lepa Agica“ — kakor jo je navadno nazivalo ljudstvo — mislila je utrditi svojo ljubezen s starcem najbolje s tem, da s poti spravi svojega soproga. Nečloveška ženska umorila je v istini dne 2. junija t. l. svojega moža, ga zagrebla v gnojno jamo ter po vasi in okolici razširjala izmišljeno vest, da je njen soproga nagloma zginit. A zdaj se oglasi v zlobnih prsih ostudne morilke vest, katera jo muči noč in dan, tako, da dne 24. junija t. l. v nekem pogovoru sama obelodani svoj zločin. Pri preiskavi izpovedala je potem nezvesta Agica, da je s sekiro usmrtila svojega soproga.

Listnica uredništva: Uredništvo „Laibacher Zeitung“: Ker imate o naivnosti negotove pojme, dovolite, da Vam jih malo pojasnimo: Čujte torej! Naiven je tat, ki po ulici bežeč kriči: Držite ga, držite ga! Naiven je uradni list, ki iz kacega konfiskovanega lista pograbi kako nočico. Naivno je uredništvo „Laibacher Zeitung“, ker misli, da kdo njegovim besedam veruje.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

12. septembra.

Pri **Maličih**: Kaličnik iz Tržica. — Binder, Fischer, Simerich, Loos, Ivankovich, Ričič, Joković, Ran, Dišzeghi z Dunaja. — Vestner iz Budevice. — Keil iz Warnsdorfa. — Normaa iz Maribora. — Spitra iz Beljaka. — Schröder iz Trsta.

Pri **Stonu**: Nördlinger iz Stutgarsta. — Saus, Leopolder, Wieszemau, Weiss, Grader, Zoller, Aschner z Dunaja. — Jerovšek z Reke. — Hönigman iz Kočevja. — Antsch z Reke. — Tausig iz Linca. — Antolič, Nikolič iz Zagreba. — Kohlert iz Gorice. — Krek iz Gradca.

Pri **avstrijskem cesarju**: Olifčič iz Radovljice. — Cirman iz Poljan. — Kmet od St. Lorenca.

Umrli so v Ljubljani:

11. septembra: Reza Šašel, okraj, glavarja žena 41 let, Dolge ulice št. 3, za spridenjem jeter. — Victoria Pressnitz, uradnikova žena, Mestni trg št. 4, za oslabljenjem.

V deželnej bolnici:

11. septembra: Lucija Mladič, delavka, 46 let, za tuberkulozo. — Uršula Kastelic, gostija, 24 let, za tuberkulozo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
12. sept.	7. zjutraj	740.5 mm.	11.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	737.3 mm.	21.0° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	736.4 mm.	15.6° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 15.9°, za 1.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.50	83.45
Srebrna renta	84.35	84.30
Zlata renta	110.00	110.05
5% marcna renta	99.40	99.60
Akcije narodne banke	91.00	91.10
Kreditne akcije	305.25	305.25
London	119.60	119.55
Srebro	—	—
Napol.	9.49	9.48 1/2
C. kr. cekini	5.66	5.66
Nemške marke	58.32 1/2	58.30
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	131 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogerska zlata renta 4%	—	99
Ogerska papirna renta 5%	—	94
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100	120
Kreditne srečke	100 gld.	182
Budolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	134
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	226	75

Jeden ali dva dijaka

vsprejmeta se pod ugodnimi pogoji na hrano in stanovanje pri poštenej, v sredi mesta blizu šol stanujočej rodbini, kjer bi bil tudi glasovir na razpolaganje. — Natančneje se izve v prodajalnici gospe Ane Hofbauerjeve, Gledališke ulice št. 4. (707-3)

Globoko užaljeni naznanjamo tužno vest, da je gospod

JURIJ UMEK

posestnik in mlinar na Vrhniki,

v četrtek dne 12. septembra po dolgi, mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti, v 69. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v soboto dne 14. septembra. Vsem znancem in prijateljem se priporoča ranjki v blag spomin.

(745)

Žalujoča rodbina.

Prodaja mleka.

V Lavrici odda se vsak dan še

70 litrov svežega mleka.

Mleko se v vsaki množini do 7. ure zjutraj dostavi točno v stanovanje. Liter mleka velja 7 kr. Trajni sprejemniki so v prvi vrsti dobro došli. — Natančneje se izve v hiši v Gledaliških ulicah št. 4, „pri belem volku“.

(742-1)

Dečko,

16 let star, bivši I. gimnazijalec, želi ustopiti kot učence v kako prodajalnico na deželi ali v mestu. — Več se izve pri c. kr. poštne uradu v Podbrezjah (Gorenjsko). (741)

Hiša št. 49 v Mlinu na Bledu

s strojarjo, za kako podjetje jako priprava, — sveži zrak, lepa okolica,

proda se takoj iz rodbinskih ozirov.

Kaj več se izve pri lastniku ondu. (738)

Ignacij Ahačič,
Bled, Mlino, Gorenjsko.

Prednaznanilo.

Hartkopf-ov

VELIKI MUZEJ

za anatomijo in mehaniko s parno silo

prišel je ravnokar v Ljubljano.

Postavljen je na cesarja Josipa trgu.

Otvori se gotovo v soboto 14. septembra t. l. popoldne ob 4. uri. Razstava ima v treh oddelkih najnovejše iz mehanike in plastike, slikarstva, modelovanja in kiparstva. — Znanstveni oddelki: Stotine anatomske preparate, podobne v naravni velikosti, razvoj človeka, porodnozdravniške operacije, bolezenske prikazni itd. itd.

Salon za eksperimentalno fiziko predstavlja najnovejše iz področja magnetizma in fizike.

Vse natančneje se naznani po nadaljnjih inseratih, plakatih in programih.

Z velespoštovanjem

za ravnateljstvo:

M. G. Müller, tajnik.

(735-2)

Radenska

kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, kamenu v mehurju, protinu, dalje proti boleznim v želodci, mokri, dolgotrajnemu kataru dihal, zlatej žili in zlatenici.

Poskusi doktorjev: Garrod, Biswanger, Cantlodi, dokazali, da ima ogjenokisliti litij največjo raztopilno moč pri sečnokislinskih izločkih, iz česar se sklepa na najugodnejše učinke Radenske kisle vode.

Kot okrepčujoča pijača z vinom ali sadnimi sokovi in sladkorjem pomešana, je Radenska voda v obče priljubljena.

Kopališče Radensko

Kopanje v slatini in v jeklenici upliva posebno pri: protinu, bolečinah mokri, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabostih i. t. d.

Stanovanjske pene.

Prospekt (brezplačno) od ravnateljstva: kopališča Radence blizu Ljutomera

Radenska kislina voda, ob vznožji Slovenskih gor, ne zamenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kislina voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vender se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislimi vodami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se že pogubi in razkadi, kakor hitro se steklenica odmaši. (264-22)

Zaloga Radenske kisle vode pri F. Plantz-1 in M. Kastner-ji v Ljubljani.

Lastne zaloge

v tuzemstvu:

Dunaj, Budimpešta, Praga, Levov, Gradec, Trst.

R. DITMAR NA DUNAJI.

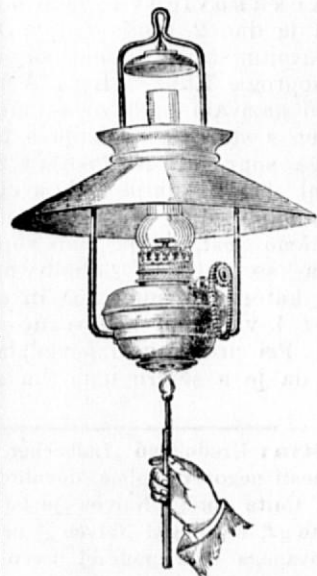
Največja tovarna za svetilnice v Evropi.

(Ustanovljena 1840.)

Lastne zaloge

v inozemstvu:

Berolin, Monakovo, Milan, Rim, Lyon, Varšava, Bombay.

DITMAR-JEVE SVETILNICE

R. DITMAR-JEVA
Dun. bliskovna svetilnica 30"
svetilna sila 105 sveč.
Fonometrično izmerila gospoda Dr. L. Weber, kralj. profesor na vseučilišču v Bratislavi. Dr. R. Benedikt, docent na tehniki na Dunaji.
R. Ditmar-jeva Dunajska bliskovna svetilnica se spodaj užiga, regulira in ugasuje.

Solnčni svetilec 15" in 18",
davno preverjena sistema za mizne, viseče in stenske svetilnice.

R. DITMAR-JEV
Brilantni meteorni svetilec
s kroglastim plamenom.
Velikosti: 15", 20", 25", 30", 35", 45"
Svetilna sila: 31 50 70 87 138 157 sveč
za
mizne in viseče svetilnice, lestence, stenske svetilnice, zaprte svetilnice itd.

Vse steklene stvari,
ki so potrebne za petrolejske svetilnice, — v največji izbiri.

Mizna svetilnica z brilantnim meteornim svetilcem.

Se posebno opozarja.

Posrečilo se mi je še bolj dovršiti svoje lani izumljene meteorske svetilce (s kroglastim plamenom), ki so dosegli velikanski uspeh v tuzemstvu in povsod v inozemstvu, njihovo svetilno silo še povečati, ravnanje z njimi pa napraviti enostavnejše, da se (15", 20" in 30") lahko prižgejo, ko se proč vzame svetilničen venec, ne da bi se moral proč vzeti še cilindar, tulpa ali pa strošica. (Glej podobo.)

Ilustracije in ceniki pošljejo

se takoj zastoj in franko.

(678-2)

Ditmar-jeve svetilnice ima skoro vsaka

Tovarniška znamka.

boljša trgovina s svetilnicami na prodaj.